

Stanko Antić

POSTIGNUĆA I TRENUCI

Jubilarni broj u povodu devedesete godišnjice Obrtničke škole u Crikvenici, *Srednja škola Crikvenica, 2001.*

Prošlo je dvadeset godina otkako je u Srednjoj školi rođena zamisao o izdavanju godišnjaka, knjige koja bi dala iscrpan prikaz života, rada i svih popratnih informacija tijekom jedne školske godine. Možda je to u početku izgledalo smjelo i pomalo nemoguće. Ipak, vrijedni članovi Uredničkog odbora, njih jedanaest, koji su tijekom minulih šest godina uglavnom ostali u neizmjenjenom sastavu, vjerovali su da se u školi mogu stvarati knjige, bilježiti vrijedna postignuća i trenutke koje treba otrgnuti zaboravu.

Tako je, pomalo stidljivo i neočekivano, svjetlo dana ugledala prva knjiga znakovita po naslovu *Postignuća i trenuci*. Ohrabreni početnim uspjehom, članovi Uredničkog odbora nastavili su dalje dodajući svakoj novoj knjizi novi broj. Isto tako je, pisana “rukom” svih koji su u školskoj godini 2000./1. sudjelovali u radu škole, na Dan škole 6. listopada 2001. godine, svjetlo dana ugledala šesta po redu knjiga – *Postignuća i trenuci VI*.

Svečana promocija bila je prilika da se učini povijesni osvrt na godine školovanja obrtnika, ponajviše onih profila koji su trebali crikveničkoj i široj vinodolskoj privredi. Poznavatelji razvojnih potreba ovog kraja početkom 20. stoljeća potvrđuju da je odabran pravi trenutak kad će se Obrtnička škola otvoriti jer je počeo intenzivan razvoj turizma i trgovine kojima su bili potrebni kadrovi. Također je izvršen dobar izbor mjesta jer je Crikvenica bila središte šireg područja na kojem je sve više cvalo turističko gospodarstvo. Osim toga, bilo je tu i onih koji su smatrali da je taj stariji način obrazovanja turističkih, trgovinskih i obrtničkih radnika imao neke prednosti u odnosu prema sadašnjem. Svi su se složili da je ova Obrtnička škola tijekom svojih devedeset godina bila znakovit činilac u gospodarskom razvoju ovog kraja, bez kojeg se ne bi moglo ni pomisliti da bi se takav razvoj mogao ostvariti. Skupu je bio prisutan i prof. Šime Zubović, dugogodišnji ravnatelj ove škole, koji je u vrlo nadahnutom i emotivno prožetom govoru podsjetio na dane kad je vodio ovu školu, a prof. Ana Kružić napisala je svoje dojmove iz prvog dana kada je došla na rad u “školu u cvjetnom parku”.

Slično je učinjeno i u broju 5 koji je svoje prve stranice posvetio dvadesetogodišnjici osnivanja ekonomskog usmjerenja. Na te se godine sjetio prof. Matija Hodak, direktor Centra za odgoj i obrazovanje u Crikvenici, kako se tada zvala današnja srednja škola. On je podsjetio kako je došlo do osnivanja ovog usmjerenja u tadašnjem Centru, spomenuvši uz to kako je pogrešno bilo ukidati gimnazijsko usmjerenje i sve programe orijentirati na obrazovanje tzv. proizvodnih radnika. Time je ovdašnjoj mladeži bila sužena mogućnost izbora škole te otežan izbor studija. Ekonomsko usmjerenje je na neki način ublažavalo ovaj nedostatak, ali nije

bilo lako dobiti za to odobrenje od školskih vlasti. Dvadeset godina poslije toga potvrđena je opravdanost takve odluke ovdašnjeg kolektiva i njihovih velikih napora da nastavu podignu na kvalitetno visoku razinu.

U drugom broju publikacije (1996./7.godina) prof. Petar Pavlič dao je "kratak pregled" razvitka srednjoškolskog obrazovanja u Gradu Crikvenici, podsjećajući da u gradu postoji organizirano pučko školovanje već dvije stotine godina, te da je osnivanje srednje škole još pred Prvi svjetski rat bio nužan slijed kulturnog razvitka ovog grada. Počelo je sa Ženskom stručnom školom, Nižom gimnazijom, Zidarskom i klesarskom, te Obrtničkom školom sve u prva dva desetljeća 20. stoljeća, da bi im se kasnije pridružila Gimnazija, Ugostiteljska i Ekonomska škola koje će se u novije vrijeme sve spajati u Centar za odgoj i obrazovanje, odnosno Srednju školu dr. Antuna Barca u Crikvenici.

Ovaj put Postignuća i trenuci, slično ranijim, imaju šest cjelina (rubrika): Trajanje u vremenu; Jedna školska godina (s podtemama Brojke govore, Postignuća, Trenuci; Pristupi i stvaralaštvo; Biti maturant; Uposlenici škole; Imenik učenika). Spomenimo rubriku "Jedna školska godina" u kojoj čitamo o onim djelatnostima škole koje nisu doslovno vezane uz obvezne nastavne planove i programe kao što su natjecanja u raznim područjima, a koje su praćene radostima zbog uspješnosti učenika i njihovih mentora. Zabilježeni su i trenuci opuštanja na izletima, putovanjima tekstem, a ponekad i okom skrivene kamere. Škola je deset puta bila domaćin državnim natjecanjima na kojima su se okupljali najuspješniji kandidati županijskih nadmetanja sa svojim mentorima. U rubrici Pristupi i stvaralaštvo prikaz je najuspješnijeg stručnog, istraživačkog i literarnog stvaralaštva učenika i uposlenika škole, a s osobitom toplinom i pozornošću pripremljena je rubrika Biti maturant jer je posvećena onima koji završavaju srednjoškolsko obrazovanje i kreću u život – neki na fakultet, drugi u potragu za zaposlenjem. Tu su ulomci naturalnih radnji, prikazi stvaralaštva, doživljaji s naturalnih putovanja, fotografije i likovni radovi, zapisi o najuspješnijima, o učenicima generacije za koje je u jednom tekstu zapisano: "Uzorni, hrabri – jednostavno nepobjedivi! Bili su jednom, bili su nezaboravni, bili su ptice koje smo pustili u nebo. Hoće li dohvatiti zvijezde?"

Uobičajeno je "dostignuća" prikazati kroz uspjehe postignute na natjecanjima, smotrama i nastupima. Učenici ove škole, uz pomoć svojih vrijednih nastavnika, postižu vrhunske rezultate u mnogim kulturnim, tehničkim i sportskim disciplinama na županijskoj i državnoj razini i o tome pišu u godišnjim publikacijama pa se usporedbom svih šest brojeva može dobiti uvid u trend i razinu postignuća svake godine.

U njima se "dostignuća" prikazuju i kroz rad u nastavi, a analizom svih šest brojeva dobiva se uvid i u nastojanja ravnatelja, nastavnika i učenika na unapređivanju nastave i učenja u školi.

Obje ove skupine činjenica opravdavaju uvjerenje, koje postoji u školskom okruženju, među roditeljima i javnim radnicima, o visokoj kvaliteti Škole, a publikacija o kojoj je riječ na svoj način to potvrđuje.

U svakom broju je i poneki članak koji prelazi okvir ovakve publikacije, jer svojom temom i kvalitetom elaboracije zaslužuje mjesto u nekom specijaliziranom stručnom časopisu kao što je primjerice rad prof. Andreje Dodig o humanističkom pristupu edukaciji. Drugi pišu teme povijesnog karaktera kao što je to ovom prilikom rad prof. Envera Ljubovića o Krčkim

knezovima Frankopanima ili prof. Marije Gračaković o Mati Dvorničiću – književniku i crkveničkom odvjetniku.

U “šestici”, kao i u ranijim brojevima, ima zapisa o pojedinim radnicima ove škole, primjerice o povjesničaru i filologu Enveru Ljuboviću i Peki Lončaru. Uz to imamo i poimenični prikaz svih učenika, osobito maturanata, i radnika, pa se tako svaki od njih u njima može naći, sjećanja radi.

Listajući tako šest dosadašnjih brojeva ove publikacije, analitičaru se nameće zaključak o opravdanosti njezina naziva (Postignuća i trenuci), jer svaka od njih šest, koliko ih je izašlo u godinama nove hrvatske države, pokazuje domete škole, njezina postignuća, kao i trenutak, tj. proteklu školsku godinu. One jedna za drugom ispisuju povijest škole, registrirajući usput i ranije godine uvijek s malim povijesnim odstojanjem, što daje priliku i za kritično prosuđivanje pređenog puta.

Ovaj je rad nastao uz veliku podršku prof. Marije Gračaković koja je, usudimo se reći, najzaslužnija za pripremu i tisak ove publikacije. Ovim putem joj se iskreno zahvaljujemo.